

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

บอกไปว่าไม่เลื่อน

ใช้หัตถ์คราวนี้เสียกำลังมากนะ อ่อนหมดทั่วร่างกาย ใช้หัตถ์เท่านั้นละ อย่างนั้น
ละคนแก่เป็นนิตหน่อยก็มาก เดินไปไหนก็ไม่ได้ โชชัดโชเซ ใช้หัตถ์ธรรมดาพูดไม่ออก
ก็มีแต่ไม่เห็นเป็นอะไร อันนี้โชชัดโชเซ

ยกทัพไปเวียงจันทน์คราวนี้ไม่ใช่น้อยเหมือนกัน รถก็คันไม่รู้ณะ ข้าวเขาไม่มีที่
เก็บก็เลยลดข้าวลง เราก็จะเอาข้าวไปมาก ๆ พอดีเขาไม่มีที่เก็บเราก็จลดลง ให้พอดีกับที่
เก็บ(กราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องไปลาวครั้นว่า เมื่อคืนนี้ได้รับแจ้งจากทางสถานทูตไทย
จากประเทศลาวว่า ทางกระทรวงการต่างประเทศของประเทศลาว ได้ส่งหนังสือมายัง
สถานทูตไทยประจำประเทศลาวว่า ขอเลื่อนการเดินทางขององค์หลวงตาที่จะไปลาวไป
ก่อนโดยไม่มีกำหนด) เราเตรียมของไว้แล้วทำยังไงล่ะ (เหตุขัดข้องมีดังนี้ ๑.ตอนนี้
ทางประเทศลาวใช้หัตถ์นกกำลังระบดในพื้นที่ที่หลวงตาจะไป ๒. ตอนนี้สภาพอากาศ
ในประเทศลาวกำลังแปรปรวน ร้อนมาก อาจมีปัญหาต่อสุขภาพขององค์หลวงตา)

เราเตรียมพร้อมแล้วแหละ ไม่มีกำหนดอะไร ให้ตอบไปโดยด่วนเราจะออกวัน
พรุ่งนี้แน่นอน บอกไปเลยนะ เป็นอะไรก็เป็น ห่วงสุขภาพอะไรกับหลวงตา ตายที่ไหน
ตายได้หลวงตาไม่ยากอะไร เป็นห่วงแต่พวกเดียวกันเท่านั้นเอง สำหรับหลวงตาขึ้นเวที
ตายตลอดเวลาไม่กลัวไม่กลัว บอกไปว่าไม่เลื่อน เตรียมของไว้หมดแล้วเลื่อนได้ยังไง
มาเลื่อนเอาจ้อ ๆ จะไปวันพรุ่งนี้ใช้ไหมล่ะ แล้วมาสั่งห้ามทั้งที่ของเตรียมไว้หมดแล้ว
ยังไงก็ต้องไปแน่นอน บอกไปโดยด่วน ไม่มีอะไรก็จะไปเทที่ฝั่งลาวแล้วเรากลับเลยไม่
ยากอะไร หลวงตาลงขึ้นเวทีแล้วต่อจะไม่มีถอย

อย่ามาเหยาะ ๆ แหยะ ๆ กับหลวงตาไม่ได้ ให้บอกไป ไปวันพรุ่งนี้แน่นอน
ใช้หัตถ์นกหัตถ์เน็กอะไร วัดเรานกเต็มไก่เต็มอะไรเต็มอยู่ที่นี่ กระจอกกระจาดเต็มหมด
หัตถ์ก็หัตถ์เถอะเข้ามา เรารับมาหมดแล้วใช้หัตถ์ใช้หัตถ์กับนกกับหนูกับไก่อะไร
เหล่านี้ บอกนะไปวันพรุ่งนี้แน่นอนอย่ามาเลื่อน เวลาเตรียมของหมดแล้วนี่นะ ถ้าบอก
ก็บอกมาแต่เนิ่น ๆ ซิ นี่ก็จะไปวันพรุ่งนี้ มาบอกวันนี้ได้ยังไง บอกไปนะไปวันพรุ่งนี้
แน่นอน ใช้หัตถ์ไหนก็มาเถอะ หัตถ์นกก็มา หัตถ์ข้างก็ให้มา ถ้างได้สู้แล้วสู้ ตั้งแต่ยุ้ง
มันยังกัดหลังข้างได้ เราทั้งคนกลัวข้างได้ยังไง เอาวันพรุ่งนี้แหละไป

ผู้กำกับ ปัญหาธรรมะทางเว็บไซต์ของหลวงตา

คนที่ ๑ กระผมนั่งภาวนา เวทนาเกิดเพราะการนั่งนาน ปรกติพอเวทนาเกิดจน
ทนไม่ได้ก็จะออกจากการภาวนา แต่วันนั้นโมโหตัวเวทนาที่มาทำการรบกวนการ

ภาวนา ก็เลยเอาสติเข้าไปจับดูตัวเวทนาที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในเวลานั้น อยากรู้ว่ามันจะเจ็บปวดทรมานขนาดไหน พอพิจารณาจับติดไม่ปล่อยได้สักครู่ปรากฏว่า จิตคือความรู้สึกได้หลุดเข้าไปอยู่ในใจกลางของเวทนา ความรู้สึกในตอนนั้นเหมือนตัวเองเข้าไปเป็นอากาศอยู่ในลูกโป่ง ส่วนเวทนาที่เป็นความทรมานทรมายในจิตตอนแรกนั้นเหมือนผิวของลูกโป่ง แยกกันอยู่คนละส่วน ตอนนั้นรู้สึกดีใจมาก ไม่คิดว่าความรู้สึกแบบนี้จะเกิดขึ้นกับตัวกรรม พอจิตไหวออกมาเพราะความดีใจ จิตก็เลยออกมารับรู้ตัวเวทนาตามเดิม กราบองค์หลวงตาจะมีอะไรแนะนำการปฏิบัติของกรรม กรรมขอน้อมรับมาปฏิบัติทุกประการ

หลวงตา เท่านั้นเองหรือ ก็ไม่เห็นมีอะไรเวทนาเหล่านี้ ไล่เปี่ยมมันเข้าเวทนามันมีอยู่จุดไหนๆ ไล่เข้าไปซิ นี่เราผ่านมาหมดแล้วนะ เอาจนกระทั่งเจ้าของเป็นหัวตอ ทุกขเวทนาเป็นไฟไหม้หัวตอ เอา ไหม้ ชัดกันจนไฟฟุ้งหัวตอยัง นั่นเห็นไหมล่ะเวลาทุกขเวทนามากๆ เราจะไปอยู่เฉยๆ ไม่ได้ ทนเฉยๆ ไม่ได้ ต้องสติปัญญาหมุนตัวๆ ทุกขเวทนาหนักมากเท่าไร ยิ่งแยกธาตุแยกชั้นแยกทุกขเวทนาชัดเข้าไป เข้าถึงใจ ใจเป็นทุกขอะไรๆ ไล่เข้าไป เจ็บเข้าเจ็บขาเจ็บอะไร คนตายแล้วเข้ามีอยู่ไหม มี เอาไปเผาไฟเขาว่าอะไร เขาไม่ว่าอะไร เต็มวันมันเป็นกับอะไร ไล่เข้าไปๆ สุดท้ายฟังทุกขเวทนาฟัง ก็มีเท่านั้นแหละ

ผู้กำกับ คนที่สอง กรรมขอโอกาสกราบเรียนองค์หลวงตาว่า การฟังเทศน์ของครูบาอาจารย์ ถ้าจิตของเราตั้งมั่นอยู่กับสติกับคำบริกรรมพุทโธในขณะที่ฟังเทศน์ ถึงแม้ฟังเทศน์ของครูบาอาจารย์องค์ใดก็ตาม ปรกติผมจะฟังแต่เทศน์ขององค์หลวงตา แต่ผมนั่งภาวนาและลองฟังเทศน์ของครูบาอาจารย์องค์อื่นดูบ้าง ปรากฏว่าจิตของกรรมอยู่กับสติกับคำบริกรรมพุทโธ รู้สึกเย็น สงบ และมีความคิดปรุงขึ้นมาแวบหนึ่งก็รับทราบด้วยสติสัมปชัญญะ ไม่ส่งออกไปตามความคิดหรืออารมณ์ใดๆ ขณะฟังเทศน์ อย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ครับ ผมนึกถึงที่องค์หลวงตาเคยสอนว่า เวลาฟังเทศน์ไม่ต้องส่งจิตออกไปถึงผู้เทศน์ เสียงธรรมจะกล่อมจิตของเราให้สงบ

หลวงตา ถูกแล้ว ให้จิตเข้าไปอยู่นี้พอ ไม่ต้องส่งออกไป ส่งออกไปมันส่งออกนอก พอดั้งความรู้ไฉนนี้บ๊อบ เหมือนเราเอาโอ่งน้ำมารองน้ำ ฝนตกที่ไหนไหลลงเข้านี้หมด อันนี้สติตั้งอยู่กับจิตบ๊อบ ธรรมเทศนาจะไหลลงนี้หมดเลย เข้าใจ ก็มีเท่านั้น

ให้บอกหมออ้วนไปเสีย ไปวันพรุ่งนี้แน่นอน เพียงเท่านั้นมาเป็นอุปสรรค หวัดนกวัดเน็กอะไรไม่เป็นอุปสรรค ไปวันพรุ่งนี้แน่ ถ้าได้เตรียมพร้อมแล้วห้ามไม่ได้ ไปเวียงจันทน์ของตั้ง ๙ ตั้ง ๑๐ คันทร ของที่เสี่ยง่ายก็มี กำหนดแล้วต้องไป ถ้าประเทศ

ลาวไม่มีวาสนาเราก็จะเอาของไปเทที่ฝั่งลาวแล้วเรากลับมา ก็เท่านั้นเอง จะไปวันพรุ่งนี้แล้วมาบอกวันนี้ทันได้ยังไง

เมื่อวานนี้ไปโรงพยาบาลบึงกาฬเขาขอรถคันหนึ่ง ให้แล้วให้ตะไปเลยรถ รถแอมบูแลนซ์ให้คันหนึ่ง ใช้หวัดคราวนี้หนักนะ หนักมากทีเดียวเป็นกับคนแก่ ใช้หวัดธรรมดามันยากอะไร ไม่เห็นมีปัญหาอะไร แต่ใช้หวัดคราวนี้ลุ่มลุกคลุกคลาน เดี่ยวนี้ก็ยังเป็น ลดลงมากแต่ก็ยังเป็น กำลังสำคัญ กำลังไม่พอ ไปไหนคอยแต่จะหกล้มก้มกราบเดี๋ยวนี้ กำลังอ่อนมากทีเดียว เราารู้สึกว่ากำลังเราอ่อนเพียงใช้หวัดเท่านั้นนิดหน่อย เหมือนกับว่าไข้ใหญ่ไข้โต กำลังไม่มี

วันนี้วันศุกร์ไปโรงพยาบาลได้อยู่ วันเสาร์วันอาทิตย์ไม่ไปโรงพยาบาล เมื่อวานนี้ไปบึงกาฬ เขาขอรถคันหนึ่ง ให้แล้วรถ เขาจนจะทำไง ผู้จนกว่าเราก็มีเขาถึงมาขอเรา เราก็ว่าเราจน เขายังมาขอเราอีก โห้ ยังมีคนจนกว่าเราอีกหรือ ตกลงเลยให้เมื่อวานคันหนึ่ง รถยนต์ให้มากจริง ๆ เอาละให้พร (ทางลาวติดต่อมาว่าอีกสองชั่วโมงจะให้คำตอบครับ)

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*